

328.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 kwietnia 1930 r.

w sprawie zmiany rabatu handlowego dla sprzedawców soli.

Na zasadzie §§ 4 i 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) zarządzam co następuje:

§ 1. Rabat handlowy ustala się:

- a) dla wolnych składów na 3% ceny sprzedaży soli za sprzedaż z wolnego składu hurtowniom; 4% za sprzedaż detaliczną z wolnego składu drobnym odbiorcom i 1% od przesyłek soli, dostarczonej hurtowniom na zamówienie wolnego składu bezpośrednio z salin;
- b) dla hurtowni znajdujących się w miejscowościach, w których czynne są wolne składy soli 3%; dla hurtowni odległych do 5 km od najbliższej stacji kolejowej 4½%; dla hurtowni odległych ponad 5 do 10 km od najbliższej stacji kolejowej 6½%; dla hurtowni odległych ponad 10 do 15 km od najbliższej stacji kolejowej 7½%; dla hurtowni odległych ponad 15 do 20 km od najbliższej stacji kolejowej 8%; dla hurtowni odległych ponad 20 km od najbliższej stacji kolejowej 9%;
- c) dla drobnych sprzedawców na 10%.

Oznaczone wyżej normy rabatu handlowego oblicza się od ceny sprzedażnej soli bez względu na gatunek.

§ 2. Hurtowniom odległym od stacji kolejowej ponad 17 km i pozbawionym dogodnej komunikacji kolejowej przysługuje prawo uzyskania, na wniosek izby skarbowej, powiększenia rabatu handlowego przez przyznanie bonifikaty zwiększonych kosztów przewozu kolejowego co najwyżej do wysokości 50% tych kosztów.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1930 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 17 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 766).

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*
